

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Holly Webb

NERA, O PISICUȚĂ FĂRĂ STĂPÂN

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol

Capitolul unu

Amy căscă și dădu să se întoarcă pe partea cealaltă, ca să adoarmă din nou. Se opri însă la jumătate și sări în capul oaselor. Era ziua ei! Să fie oare prea devreme ca să-i trezească pe mama și pe tata? Își luă repede ceasul de mână de pe noptieră. Șase jumătate. Era suficient de târziu pentru o zi de naștere, nu?

Tremurând puțin în răcoarea dimineții, își puse iute halatul și se grăbi să

iasă din dormitor și s-o ia către camera părinților.

– Amy!... La mulți ani!... Tatăl ei căscă larg. Te-ai trezit chiar atât de devreme?

– E șase jumate deja, spuse Amy. Putem să ne sculăm, mami? Te roooog! Mama ei se dădea deja jos din pat.

– Du-te mai bine și te-mbracă!

– Super! râse Amy.

Se năpusti înapoi în camera ei și se apucă să-și pună uniforma de școală cu un oftat. Era atât de nedrept să trebuiască să meargă la ore de ziua ei! Dar, dacă tot se trezise devreme, poate mama avea s-o lase să deschidă câteva cadouri...

O luă la fugă în jos pe scări și dădu buzna în bucătărie.

–Grozav! zise ea, așezându-se la masă în fața unui morman de pachete. Zâmbi apoi când văzu că mama ei pusese luminițe în jurul ferestrei. Arată super!

–Am zis că, dacă tot trebuie să mergi la școală, să-ți pregătesc un mic dejun special.

Mama îi puse în față un croasant cu ciocolată.

Chiar atunci intră în bucătărie tata.

–Sper că ai unul și pentru mine, zise el, venind s-o strângă pe Amy în brațe. La mulți ani, dulceată!

–Hai, deschide-ți cadourile! zise mama cu un surâs.

Amy întinse mâna după pachetul cel mai apropiat, care părea ispititor de moale.

–Oo, ce frumos! Buni chiar se pri-cepe! zise ea, după ce rupse ambalajul

și descoperi înăuntru un hanorac mov presărat cu stele sclipitoare și cu o pisicuță roz de satin lipită pe spate.

Mama zâmbi.

– I-am spus că poate să fie orice haină, câtă vreme are o pisică pe ea.

Respect pentru oameni și cărți

După ce Amy își despachetă toate cadourile, tatăl ei clătină din cap.

– Știi, s-ar zice că îți plac foarte mult pisicile, observă el, uitându-se lung la tricoul cu pisicuță, la cutia de sendvișuri decorată cu pisici, la penarul care avea pe capac imaginea unui motan și la superba pisică persană de jucărie din brațele lui Amy.

Părinții ei știau cât de mult îi plac pisicile, dar n-o credeau pe Amy suficient de responsabilă ca să aibă una, oricât de mult îi rugase.

– Hai, trebuie să ajungem la școală! îi atrase atenția mama. Vrei să mergi azi după-amiază la Lily? Am vorbit cu ea.

Amy ridică ochii, uimită. Era prima oară când auzea această propunere.

Tatăl ei îi făcu cu ochiul.

– Mai am nevoie de puțin timp ca să pun la punct cadoul nostru surpriză. N-ai observat că noi încă nu ți-am dat nimic? O să te aștepte când te întorci acasă.

– Ah!

Amy radia. Un cadou-surpriză suna foarte, foarte bine.

– Crezi că ar putea să fie o pisică? o întrebă ea pe Lily a cincisprezecea oară pe ziua aceea.

Terminaseră de băut ceaiul și urcașeră în camera lui Lily să stea de vorbă.

Prietena ei cea mai bună oftă.

– Zău dacă știi! Ți s-a părut că se răzgândiseră ultima oară când i-ai întrebat?

Respect pentru oameni și cărți

Amy clătină din cap.

– Mami a zis că nu sunt destul de mare ca să am grijă cum trebuie de ea. Dar i-am spus că tu ești!

Lily zâmbi și-o mângâie pe Stella, pisica ei cu blana pătată, care stătea ghemuită pe canapea între ele.

– Eu am avut noroc că mamei îi plac pisicile. N-a trebuit să mă rog de ea.

– Poate tata are nevoie de timp ca să se ducă s-o ia, gândi Amy cu voce tare. Nu-mi dau seama ce altceva ar putea fi.

Of, nu știi! Se aplecă până își lipi nasul de boticul Stellei, care o privi fix, cu ochi adormiți. N-ai putea să-mi spui tu? Crezi că o să primesc în sfârșit o pisicuță?

Stella căscă, arătându-și toți dinții.

– Hmm! Nu știi ce înseamnă asta, oftă Amy. Ah! E soneria? exclamă ea, ridicându-se repede în picioare.

Lily se încruntă.

– E nepoliticos să fii așa de fericită că pleci acasă când vii în vizită la mine! Apoi râse văzând fața îngrijorată a lui Amy. Ei, te tachinam doar! Du-te! Hai! Îți țin amândoi pumnii strânși! Sună-mă și spune-mi dacă e ceea ce-ți dorești!

